

Az Esztergomi Járásbíróság XY (.....cím) ügyvéd által képviselt VZ (.....sz. alatti lakos) **felperesnek** a TR (.....cím) ügyvéd által képviselt PS (.....sz. alatti lakos) **alperes ellen** házasság felbontása iránt indított perében 2015. év május hó 26. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta az alábbi

Ítéletet

A bíróság megállapítja, hogy **peres felek 1/2-1/2 arányú házastársi közös vagyonát képezi:**

1./ az ingatlan-nyilvántartásban alperes nevében vezetett belterület helyrajzi számú, kivett garázs és udvar megjelölésű, 30 (harminc) m² alapterületű ingatlan: 780.000,-Ft (hétszáznyolcvanezer forint) forgalmi értékben,

2./ a gépjármű-nyilvántartásban a felperes nevében vezetett forgalmi rendszámú személygépjármű: 1.429.000,-Ft (egymillió-négyszázhuszonkilencezer forint) forgalmi értékben, mindösszesen 2.209.000,- Ft (kétmillió-kétszázkilencezer forint) forgalmi értékben.

A bíróság a házastársi közös vagyon megosztása során **az alperes tulajdonába adja az 1./ tétel alatti ingatlant** 780.000,-Ft (hétszáznyolcvanezer forint) értékben, míg a **felperes tulajdonába adja a 2./ tétel alatti ingóságot** 1.429.000,-Ft (egymillió-négyszázhuszonkilencezer forint) értékben.

A bíróság a házastársi közös vagyon megosztásával összefüggésben **kötelezi a felperest**, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított **60 (hatvan) napon belül fizessen meg** értékkiegyenlítés címén **az alperesnek 324.500,- Ft-ot** (háromszázhuszonnégyezer-öttszáz forintot).

A bíróság **alperes** ingatlan 1/2 tulajdoni hányadának megállapítására, illetve vagylagosan ezen tulajdoni hányad után érvényesíteni kívánt 8.000.000,-Ft (nyolcmillió forint) és ezen összeg után 2006. március 23. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatai megfizetésére vonatkozó **viszontkereseti kérelmét elutasítja.**

A bíróság **alperes** ingatlan tekintetében 1.100.000,-Ft (egymillió-egyszázezer forint) megváltási ár (teremgarázs) megfizetésére vonatkozó **viszontkereseti kérelmét elutasítja.**

A bíróság megállapítja, hogy felperes költségmentessége folytán le nem rótt **900.000,- Ft** (kilencszázezer forint) **eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad.**

A bíróság **kötelezi alperest**, hogy a Magyar Államnak - lelet készítésének terhe mellett - **fizessen meg 530.760,- Ft** (ötszázharmincezer-hétszázhatvan forint) le nem rótt eljárási illetéket mint **perköltséget.**

A bíróság megállapítja, hogy a felmerült 196.325,-Ft (százkilencvenhatezer-háromszázhuszonöt forint) perköltségből **98.162,5,-Ft** (kilencvennyolcezer-százhatvankettő egész öttized forint) **felperes költségmentessége folytán a Magyar Állam terhén marad, 98.162,5,- Ft** (kilencvennyolcezer-százhatvankettő egész öttized forint) **az alperes terhén marad, amelyet korábban szakértői díjelőleg formájában már teljesített.**

A bíróság megállapítja, hogy az alperes által előlegezett szakértői díjből (EL00117/2011. 150.000,- Ft (százötvenezer forint) és EL00254/2014. 100.000,-Ft (százezer forint) fennmaradó összeget az

alperes részére utalja vissza.

A bíróság megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült felperesi jogi képviselői munkadíjat **302.400,-Ft-ot** (háromszázkettőezer-négyszáz forintot) **felperes** és **703.400,-Ft-ot** (hétszázháromezer-négyszáz forintot) másodfokú eljárásban felmerült alperesi jogi képviselői munkadíjat **alperes viseli**.

A bíróság megállapítja, hogy alperes fellebbezésén lerótt **400.000,-Ft** (négy százezer forint) és **271.400,-Ft** (kettőszázhetvenegyezer-négyszáz forint) lerótt eljárási illetéket alperes maga viseli.

A bíróság megállapítja, hogy felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját felperes, alperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját alperes viseli.

Az ítélettel szemben annak kézhezvételét követő 15 (tizenöt) napon belül írásban, 3 (három) azonos példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye, az Esztergomi Járásbíróságon a Tatabányai Törvényszékhez címezve.

A bíróság **a Polgári perrendtartásról szóló 1952.évi III. törvény (Pp.) 256/A.§ (1) bekezdése** alapján tájékoztatja peres feleket arról, hogy a másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha

b.) a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik;

c.) a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos;

d.) a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul;

A bíróság tájékoztatja továbbá peres feleket, hogy a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének b.)-d.) pontjaiban felsorolt esetekben tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása is kérhető (**Pp.220.§ (3) bekezdése**).

Indokolás

A bíróság felperes keresetlevele és annak mellékletei, az alperes érdemi ellenkérelme és viszontkeresete, peres felek személyes meghallgatása, I. tanú vallomása, az igazságügyi ingó szakértői vélemény és annak kiegészítése, az igazságügyi írásszakértői vélemény, továbbá a csatolt és beszerzett iratok, és a per egyéb adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Peres felek 1988. július 4-én kötöttek házasságot, mely mindkettőjük második házassága volt. Ezt megelőzően egy (1) évet éltek élettársi kapcsolatban lakótelepen. Házasságuk idején éltek a szám alatti társasházban, amely ingatlanból 2006. második felében az alperes nyaralójába költöztek, mely utolsó közös lakóhelyük volt. Peres feleknek 1989. január 13-án született K.... utónevű gyermekük, akit azVárosi Bíróság 2005. június 30-án jogerőre emelkedett 17. P.20.141/2005/17. számú ítéletével cselekvőképességet kizáró gondnokság alá

helyezett. A felek közös gyermekének gondnokául az Városi Gyámhivatal a felperest rendelte ki.

Peres felek házasságuk alatt, 2001. december 5-n közösen vásárolták 30.000,- Ft vételárért az ingatlan-nyilvántartásban az alperes nevére 1/1 tulajdoni hányadban bejegyzett belterület helyrajzi számú, kivett garázs és udvar megnevezésű 30 m² alapterületű ingatlant.

Peres felek 2004 februárjában vásárolták a forgalmi rendszámú, típusú személygépkocsit, melynek a gépjármű-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosa a felperes.

Peres felek 2006. március 23-án eladóként adásvételi szerződést írtak alá a szám alatti ingatlan tekintetében 16.000.000,-Ft vételárért, egyúttal a szerződésben rögzítették, hogy a szóban forgó ingatlan eladásából származó vételár 50-50%-ban illeti meg az eladókat. Peres felek az adásvételi szerződésre vezetve záradékot írtak (... 2006.március 23.), amelyben megállapodtak, hogy a fenti adásvételből befolyó vételárat lakás-ingatlan vásárlására fordítják, és a megvásárolandó ingatlannak 1/2-1/2 arányban lesznek tulajdonosai. A felperes e záradékban kijelentette, hogy az alperes gazdasági társaságban meglévő részesedésével kapcsolatban semmiféle jogcímen nem támaszt igényt.

Peres felek, 2006. március 29-én I. tanú által ellenjegyzett adásvételi szerződést írtak alá a Kft.-vel mint eladóval az helyrajzi számú, természetben szám alatt található ingatlan adásvétel útján történő megvásárlása vonatkozásában bruttó 25.085.760,-Ft értékben. Az adásvételi szerződés előtt az eladó megkezdte az alatt nyilvántartott 18 lakásból, 1 üzlethelyiségből, illetve pincészinti teremgarászból és tárolókból álló épület kivitelezését. Az alperes a 2006. március 29. napján kelt adásvételi szerződéssel 2.400.000,- Ft vételár ellenében megvásárolta aKft.-től az hrsz. alatti ingatlan 1/20 tulajdoni hányadát, mely tulajdoni hányad alapján a vevő a teremgarázs 8.szám alatti beálló helye kizárólagos használati jogával fog rendelkezni. A Kft. a 2007. január 22-n kiállított bejegyzési engedély alapján úgy nyilatkozott, hogy a vevővel (felperessel) 2006. március 29.napján megkötött ingatlan adásvételi szerződésben rögzített vételár hiánytalanul megfizetésre került. Erre tekintettel hozzájárult a társaság ahhoz, hogy az hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan 1/20 részére (8.sz.beállóhely) vonatkozó tulajdonjogukat a jelen nyilatkozat aláírásával a vevőre ruházzák át, és hozzájárul ahhoz, hogy a vevő tulajdonjoga vétel jogcímen az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kerüljön (bejegyzési engedély). A földhivatal a felperes tulajdonjogát az belterülethrsz.-ú ingatlan 8. számú gépkocsi beállójára a számú,, 2007. 10.27. napján kelt határozatával jegyezte be az ingatlan-nyilvántartásba. Peres felek, 2006. november 30-án a 2006. március 29. napján létrejött adásvételi szerződést akként módosították, hogy az ingatlan vevője kizárólagosan a felperes, az alperes a vételi szándékától elállt, és arra tekintettel, hogy a felek házastársak, alperes kijelentette, hogy a szerződésmódosítás kapcsán a vevővel szemben megtérítési igénye nem áll fenn. Alperes a 2006. december 7-én kelt nyilatkozatában I. tanú által ellenjegyzett nyilatkozatában kijelentette, hogy a felperes által megvásárolti helyrajzi számú lakás nem tartozik a házassági közös vagyonba, a vásárláshoz szükséges hitelt kizárólag a felperes veszi (vette) fel és annak fizetésére is kizárólag ő köteles. Az alperes a nyilatkozatban kijelentette, hogy a felperes által megszerzett ingatlan kapcsán a házasság felbontása esetén sem támaszt igényt megtérítésre. A, 2006.március 29-i keltezésű ingatlan adásvételi szerződés 2., 4. és 5.oldalain az alperes nevét tartalmazó vevői aláírás, az ingatlan adásvételi szerződés módosítása tárgyában megkötött, 2006.november 30-i keltezésű szerződés-módosítás két különböző példányán szereplő alperes nevét tartalmazó vevői aláírás, valamint a, 2006. december 7-i keltezésű nyilatkozaton feltüntetett alperes nevét tartalmazó aláírás valódi, azokat minden kétséget kizáróan és bizonyíthatóan a névtulajdonos PS alperes írta alá.

Peres felek a lakásból közösen költöztek az alperes lévői nyaralójába, ahol együtt éltek, közösen gondoskodtak utónevű gyermekükről, közös háztartást vezettek, keresményükkel egyebekben maguk rendelkeztek. Peres felek között a házassági életközösség

2008. február 10-én szakadt meg azt követően, hogy egymás közötti veszekedés során tettlegességre is sor került, amelyet követően a felperes az akkora elkészült esztergomi lakásába költözött. Az alperes a tulajdonosa a korábban azBt.-nek nevezett gazdasági társaságnak, majd az időközben kft.-vé alakult Kft.-nek.

Az igazságügyi ingó-és ingatlanforgalmi szakértő, 2011.év április hó 16. napján kelt szakvéleményében ahrs. alatti garázs forgalmi értékét kerekítve 780.000,- Ft összegben, a frsz.-ú típusú személygépkocsi 2008. februári forgalmi értékét 2.013.000,- Ft összegben, a személygépkocsi jelenlegi (2011.április 16-i) forgalmi értékét 1.454.000,- Ft összegben határozta meg. Az igazságügyi szakértő 2012.február 4-i észrevételében megállapította, hogy az új autó vásárlásakor metálfényezésért 100.000,- Ft nagyságrendű árat számítanak fel, amely néhány év alatt töredékére esik, néhány ezer forintos érték. Az igazságügyi szakértő a személygépkocsi forgalmi értékét (eladási árat) ÁFÁ-val együtt 1.440.000,- Ft-ban állapította.,a mely értékből le kell vonni a metálfényezés (11.000,- Ft) értékét. Az igazságügyi szakértő a szakértői vélemény 2012. február 04-i kiegészítésében a korábbi szakvéleményben leírt gépjármű forgalmi értéket annyiban tartotta fenn, hogy a metálfényezés értékét abból le kell vonni.

A felperes keresetet terjesztett elő (2008. augusztus 4-n) az Esztergomi Városi Bíróságon házastársi közös vagyon megosztása (és egyéb már elbírált kereseti kérelmek) tekintetében. Felperes többször pontosított keresetében jelölte házastársi közös vagyonként jelölte meg ai családi ház és ahhoz tartozó szőlő $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét, melynek megváltásáért 5.000.000,-Ft megfizetését kérte, a helembai nyaraló és ahhoz tartozó szőlő $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét, melynek megváltásáért 4.000.000,-Ft értékkiegymenlítés megfizetését kérte, és ai garázsingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét, amelynek megváltásáért 500.000,-Ft megfizetésére kérte kötelezni alperest. Az alperesi kiegészítést követően beállítani kérte a közös vagyonba a típusú személygépkocsit, melynek $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségéért 5.000.000,-Ft megfizetését kérte. Az alperes által előterjesztett bizonyítékokra tekintettel elállt a szlovákiai ingatlanoktól egy szőlő kivételével, továbbá a vonatkozásában is elismerte az alperesi különvagyoni jelleget, fenntartotta azonban a dorogi garázs vonatkozásában, hogy a házastársak közös tulajdonát képezi. A szőlőskertként jelölt 702 m² területen az alperes nevében vezetett $\frac{1}{24}$ tulajdoni illetőség értékét 1,16 euróban elfogadta, és ezzel kapcsolatban eltekintett a közös vagyonként való megosztástól.

Peres felek 2006. november 27-én együtt költöztek el aingatlanból az alperes nyaralójába, ahonnan 2008. február 10-én költözött el egy tettlegességgel is járó veszekedést követően, ekkor szakadt meg az életközösségük. Felperesnek tudomása volt az alperesnek harmadik személlyel fennálló tartós kapcsolatáról, azonban a család és a közös gyermek miatt bízott a házasságuk további fennmaradásában. Az közös ingatlan-vásárlás végül nem jött létre, mert az alperes nem akart a közös lakásba költözni, ezért állt el vételi szándékától és mondott le a tulajdoni illetőségéről, és arról, hogy ezzel kapcsolatban vagyoni igényt támasszon. Felperes állította, hogy ai lakás vételárából befolyt 16.000.000,-Ft-ot azi lakás vásárlásra fordította. Felperes állította az alperes által közös vagyonnak megjelölt személygépkocsi felperesi külön vagyoni jellegét. Felperes arra hivatkozott, hogy a személygépkocsit jubileumi jutalmából vásárolta, és a törlesztő részleteket egyedül ő fizette. Felperes vitatta a kapcsán az igazságügyi szakértő által megállapított értéket, kérte e körben a közös vagyon megosztáskori érték figyelembe vételét a méltányosság elvére hivatkozással. A szakértő által megállapított eladási eurotax árral szemben a vételi eurotax ár forgalmi értéként történő megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy az értékesítés során ő a szakértő által is elismerten a vételi eurotax árat érhetné el, így számára ez jelentené a forgalmi értéket, és nem az, amelyért aztán a kereskedő a gépjárművet tovább értékesíti. A garázs ingatlan vonatkozásában a szakértő által megállapított forgalmi értéket alacsonynak tartotta. Felperes hivatkozott arra, hogy garázs tulajdonképpen dupla garázs, és erre a szakértői vélemény nem tért ki, azonban e körben további bizonyítást nem indítványozott.

A házastársi közös vagyon megosztását **alperes érdemi ellenkérelmében** nem ellenezte azzal, hogy a felperes által állítotti ingatlanokról egy szülő kivételével, és a gépjárműről alperes állította, hogy az külön vagyona, ezzel kapcsolatosan ajándékozási szerződéseket csatolt. Alperes beállítani kérte a házastársi közös vagyonba a típusú személygépkocsit, melynek közös vagyoni jellegét állította tekintettel arra, hogy saját autójának beadásával és a törlesztőrészeket alperes általi viselésével került sor a megvételére. Alperes előterjesztette házastársi vagyonszociális igényét az lakás ½ tulajdoni illetősége vonatkozásában, vitatta, hogy elállt a vételi szándékától. Alperes állította, hogy a szerződésmódosítást és nyilatkozatot nem írta alá, ezzel kapcsolatban okirati bizonyítékként arra hivatkozott, hogy a 2006 novemberében és decemberében aláírt okiratokon még ai lakcíme szerepelt, míg ténylegesen addigra már az szám alatti címre volt bejelentve, ezzel támasztotta alá az okiratok érvénytelenségére vonatkozó állítását. Alperes arra az esetre, ha a bíróság ezt a hivatkozását nem fogadná el, ai lakásból járó 8.000.000,-Ft vételárra tartott igényt. A garázs forgalmi értékének vonatkozásában a szakértő véleményét elfogadta, a típusú személygépkocsi vonatkozásában szintén elfogadta a forgalmi értéket azzal, hogy az életközösség megszakadáskori értéket kérte figyelembe venni tekintettel arra, hogy ingóságról van szó, és a bíróság a házasság felbontásával egyidejűleg rendelkezik a vagyon megosztásáról. **Alperes viszontkeresetet terjesztett elő**, amelyben azi lakás ½ tulajdoni illetősége kapcsán megfizetett illeték visszatérítésére kérte kötelezni a felperest. Alperes perköltség megállapítását kérte 91.000.000,-Ft után járó a rendelet szerinti ügyvédi munkadíj+ÁFA összegben.

Felperes a megismételt eljárásban a kereseti kérelmét a házastársi közös vagyon megszüntetése körében **akként tartotta fenn**, hogy álláspontja szerint abelterülethelyrajzi számú garázsingatlan és a forgalmi rendszámú típusú személygépkocsi képezi a felek házastársi közös vagyonát. Felperes alperes valamennyi viszontkereseti kérelmének elutasítását és IM rendelet szerinti ÁFA nélkül meghatározott ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére kérte kötelezni alperest.

Alperes a megismételt eljárásban előterjesztett ellenkérelmében kérte, hogy a bíróság a frsz.-ú típusú személygépkocsi értékét 2.013.000,- Ft összegben állapítsa meg, amelyből felperes köteles alperesnek 1.006.500,- Ft-ot megfizetni. **Az alperes viszontkeresetében kérte**, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a, 2006. november 30. napján és a, 2006. december 7. napján kelt iratok érvénytelenek, és rendelje el a bíróság az alperes ½ tulajdoni hányadának bejegyzését azhrsz. alatti ingatlanra. Ebben a körben az alperes vagylagos (másodlagos) kérelme az volt, hogy a bíróság kötelezze felperest 8.000.000,- Ft megfizetésére és ezen összeg után 2006.március 23. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamat megfizetésére. **Az alperes viszontkeresetében kérte** a felperes által 2006. március 29-n 1/20 tulajdoni hányadban, 2.400.000,- Ft vételárért megszerzett hrsz. alatti ingatlan (teremgarázs) ½ része alapján kötelezni felperest 1.200.000,- Ft összegű megváltási ár megfizetésére. Az alperes az általa számított 101.000.000,- Ft pertárgyérték alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a szerint a per tárgyának értékéhez igazodóan 3.230.000,- Ft+ÁFA összegű ügyvédi munkadíj megfizetésre kérte kötelezni felperest.

A bíróság a pert asz. alatti ingatlan, asz. tulajdoni lap), a típusú személygépkocsi és azBt. vonatkozásában előterjesztett felperesi - házastársi közös vagyon megosztása körében korábban előterjesztett - kereseti kérelem tárgyában felperes elállása folytán megszüntette (45.sz.jkv.).

A felperes keresete az alábbi indokok alapján **részben alapos**, **az alperes viszontkeresete** az alábbi indokok alapján **alaptalan**:

A bíróságnak a házasság felbontása és a rokontartásdíj megállapítása tárgyában a megismételt eljárásban már nem kellett határoznia, mert e kereseti kérelmek tárgyában ai Törvényszék határozata értelmében a jogvita már lezárult. Ai Törvényszéksz. alatt,, 2013. év április hó 08. napján meghozott részítéletében a korábbi elsőfokú bírósági ítéletet (9.P.20683/2008/123.) részítéletnek tekintette, az alapeljárásban meghozott ítélet nem fellebbezett - házasság felbontására vonatkozó - rendelkezését nem érintette, alperes rokontartásdíj-fizetési kötelezettségére vonatkozó rendelkezéseit helybenhagyta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a házastársi közös vagyon megosztására vonatkozó kereset elbírálása körében új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A jogvita elbírálására a 2013. évi CLXXVII. tv. 23.§-a alapján irányadó a **házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 31. § (2) bekezdése alapján** a házassági életközösség megszűnésekor a vagyonközösség véget ér, és bármelyik házastárs követelheti a közös vagyon megosztását.

A Csjt. 27. § (1) bekezdése kimondja, hogy a házasság megkötésével a házastársak között a házassági életközösség idejére házastársi vagyonközösség keletkezik. Ennek megfelelően a házastársak osztatlan közös tulajdona mindaz, amit a házassági életközösség ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve azt, ami valamelyik házastárs különvagyonához tartozik. Közös vagyon a külön vagyonnak az a haszna is, amely a házassági életközösség fennállása alatt keletkezett, levonva ebből a vagyonkezelés és fenntartás költségeit.

A Csjt. 28. § (1) bekezdése alapján a házastárs külön vagyonához tartozik:

- a./ a házasságkötéskor megvolt vagyontárgy,
- b./ a házasság fennállása alatt öröklés jogcímén szerzett vagy ajándékba kapott vagyontárgy,
- c./ a személyes használatra szolgáló és szokásos mértékű, illetőleg mennyiségű vagyontárgy,
- d./ a különvagyon értékén szerzett vagyontárgy.

Az első és megkerülhetetlen vitás kérdés a felek között a jelen jogvitában a házassági életközösség megszakadásának időpontja volt. A felperes állítása szerint a házassági életközösség 2008. február 10-n, az alperes szerint 2006. november 27. napján szakadt meg. A felperes szerint a házassági életközösség megszakadása úgy történt, hogy alperes kitette őt a gyermekkel együtt ai nyaralóból, azt megelőzően még a szexuális kapcsolata is fennállt alperessel. Az alperes a peres eljárás időtartama alatt a házassági életközösség megszakadás időpontjaként különböző tartalmú nyilatkozatokat tett. Az alperes személyes meghallgatásakor (2009. február 25.-15.sz.jkv. 6.o.) úgy nyilatkozott, hogy „életközösségünk akkor szakadt meg, amikor felperes engem bántalmazott. Eztörtént...majd másnap elment (felperes) a gyermekkel". Az alperes az eljárás során a későbbiekben úgy nyilatkozott, hogy „2006.novembere és 2008 februárja között egy fedél alatt éltünk Külön voltunk...Ez az állapot ténylegesen 2008. februárjában szűnt meg, amikor felperes elköltözött." (49.sz.jkv.2.o.). Az alperes később (2010. március 23.-37. sz. beadvány) előadta, hogy az életközösség nem 2008. februárjában, hanem 2006. november 27. napján szakadt meg véglegesen, amikor az alperes elköltözött a felek utolsó közös lakóhelyéről, asz. alól, és az sz. alatti ingatlanba jelentkezett be. Ennek igazolására alperes csatolta a lakcímbejelentő lapját és a lakcímkartájának másolatát. Az alperes maga ismerte el első személyes perbeli nyilatkozatában a házassági életközösség megszakadásának helyét és körülményeit, majd későbbi nyilatkozatában az időpontot is megjelölte, ebből a bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a felek házassági életközösségének végleges megszakadása felperesi előadásnak megfelelően Kovácspatakon, 2008.február 10-n következett be. A lakcímjelentő lap szerint bejelentett lakóhely-

változás önmagában nem igazolja a házassági életközösség megszakadását, mert az történhet a lakcím-nyilvántartó hatóság felé bejelentett (vagy be sem jelentett) utolsó közös lakóhely fenntartása mellett is.

A közös vagyoni szerzés törvényi véelmével szemben azt a házasfelet terheli a bizonyítási kötelezettség, aki a külön vagyoni szerzésre hivatkozik. Az alperes által nem vitatottan peres felek közös vagyonát képezte az ingatlan-nyilvántartásban alperes nevében vezetett garázsingatlan (..... belterület hrsz.). A belterület helyrajzi számú ingatlan forgalmi értékének megállapítására igazságügyi ingó-, és ingatlanforgalmi szakértő került kirendelésre. A felperes az igazságügyi szakértő által történt értékmeghatározást a közös garázs, és a közös vagyont képező gépjármű vonatkozásában sem fogadta el. Az egyik esetben túl alacsonynak (garázs), a másik esetben túl magasnak (gépjármű) tartotta az igazságügyi szakértő által történt értékmeghatározást. Felperesi jogi képviselő a tárgyalási határnapon úgy nyilatkozott, hogy „amennyiben a bíróság a garázs vonatkozásában jelenlegi értéket tekinti irányadónak, ebből kiindulhatunk, hiszen más érték nem áll rendelkezésre” (9.P. 2083/2008. 122.sz.jkv.1.o.) Alperesi jogi képviselő elfogadta az igazságügyi szakértői véleményben a garázsra 780.000,-Ft összegben megjelölt értékmeghatározást. Az alperes az alapeljárásban a bíróság 9.P.20863/2008/123.számú ítéletének a belterülethrszt. alatti garázs és udvar megjelölésű ingatlan 780.000,- Ft összegben történő értékmeghatározását nem vitatta. Az alperes e tekintetben úgy nyilatkozott, hogy „az alperes elfogadja a perbeli garázs igazságügyi szakvéleményben meghatározott értékét” (85.sz. irat, alperes, 2010. június 9. napján kelt észrevétele LJ igazságügyi szakértő szakvéleményére). Az alperes elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezése a ... belterülethrszt. alatti ingatlant nem érintette, e körben a korábbi elsőfokú ítélettel szemben jogorvoslással nem élt. Az igazságügyi szakértő az összehasonlító adatok alapján a garázs nettó hasznos alapterületét vette figyelembe, így a garázs tényleges területe alapján határozata meg annak forgalmi értékét, és nem maradt figyelmen kívül a felperesi állítással ellentétben a garázs dupla mérete. Erre vonatkozóan felperes nem indítványozta a szakvélemény további kiegészítését. A felperes ugyan alacsonynak tartotta ezt a forgalmi értéket, azonban nem tudott olyan megvalósult összehasonlító adatot, így pl. teljesedésbe ment adásvételi szerződést csatolni, amely alapján a szakértő a szakvéleményét felülvizsgálhatta volna. A bíróság a releváns összehasonlító adatokat tartalmazó igazságügyi szakértői véleményt és az azt kiegészítő szakértői „észrevétel”-t a dorogi garázsingatlan tekintetében alaposnak, aggálytalannak ítélte, az igazságügyi szakértőnek az értékmeghatározásra vonatkozó magyarázatát logikusnak, és okszerűnek tekintette, és elfogadta az igazságügyi szakértő megállapítását (észrevételét), mely szerint az ingatlanforgalom visszaesése következtében a gyors értékesítés során az általa megállapított összeg csökkenése lett volna várható. A bíróság az ingatlant az ingatlan-nyilvántartás szerint a ténylegesen tulajdonos alperes „tulajdonába adta”, az ingatlan tulajdonjogának megszerzésére a felperes nem tartott igényt.

A peres felek között vitatott volta személygépkocsi közös vagyoni jellege, azzal kapcsolatban felperes annak külön vagyoni jellegét állította. Arra hivatkozott, hogy azt jubileumi jutalmából vásárolta, az autó részleteit egyedül viselte. Ezzel kapcsolatban a bizonyítás a felperest terhelte. A felperes e körben okirati bizonyítékot nem terjesztett elő, egyéb bizonyítást nem indítványozott. A bíróság a Pp. 164.§ (1) bekezdésének alkalmazásával a bizonyítás hiányát a felperes terhén értékelve a vonatkozásában annak közös vagyoni jellegét fogadta el, így beállította a felek vagyonomérlegébe. A bírói gyakorlat szerint a házastársi közös vagyon megosztása során általában az életközösség megszűnés kori vagyoni helyzetből kell kiindulni. A közös vagyon megosztásáig terjedő időben történt értékváltozást azonban figyelembe kell venni, ha az nem vezethető vissza a felek tevékenységére. Ennek megfelelően a vagyonomérleg felállítása főszabály szerint az egyes vagyontárgyak életközösség megszűnés kori állapotának és értékének az alapul vételével történik.

Az életközösség megszűnése és a közös vagyon megosztása közötti időszakban bekövetkezett értékváltozást (emelkedést vagy csökkenést) azonban mindkét fél javára vagy terhére kell értékelni akkor, ha az nem a felek valamelyikének a magatartására (tevékenységére vagy mulasztására) vezethető vissza. Azt az értékváltozást azonban, amely valamelyik házastárs tevékenységének vagy mulasztásának a következménye kizárólag ennek a házastársnak a javára vagy terhére kell elszámolni. Az életközösség megszűnése és a közös vagyon megosztása közötti időszakban az időmúlás folytán a közös ingóságokban rendszerint bekövetkező értékcsökkenést tehát mindkét fél terhére, az ingatlanokban rendszerint bekövetkező értékemelkedést pedig mindkét fél javára kell figyelembe venni. Kizárólag az adott vagyontárgyat birtokában tartó és használó házastárs terhére kell értékelni azt az értékcsökkenést, amely a saját rendeltetészerű vagy rendeltetésellenes használatának a következménye. Az értékelés alapját a vagyontárgyak forgalmi értéke képezi. A forgalmi érték fogalmát jogszabály nem határozza ugyan meg, egységes viszont a bírói gyakorlat abban, hogy valamely ingatlan vagy más dolog forgalmi értéke alatt azt a vételárat, illetve ellenértéket kell érteni, amely az adott ingatlan vagy más dolog szabad forgalomban történő átruházása esetén a kereslet-kínálat alakulásától függően elérhető, illetve elérhető lenne.

A frsz.-ú típusú személygépjármű forgalmi értéke meghatározása tekintetében a bíróság az igazságügyi szakértői véleményből indult ki, amelyet ítélezése alapjául elfogadott. A személygépjármű vonatkozásában a bíróság a szakértői vélemény készítésének időpontjában fennálló értéket vette figyelembe. Az alperes szerint az értékvesztést annak a félnek a terhére kell értékelni, akinél az értékcsökkenés bekövetkezik. A vagyoni igények egységes rendezésének az elvét és a felperes méltányos érdekeit sértené az, ha a felperes kizárólagos tulajdonába adott, az értékét folyamatosan veszítő ingóság (használati tárgy) az életközösség megszűnéskori, míg az alperes tulajdonába adott értékálló ingatlan (befektetés) a közös vagyon megosztáskori forgalmi értékének alapul vételével történne a megosztás. A felperes által birtokolt személygépjárműnél ugyancsak értékcsökkenés következett be az elmúlt időszakban, ahogy értékváltozás következett be az alperes birtokában lévő közös ingatlan vonatkozásában is. Az értékállandóság (értékmegőrzés) szempontjából a személygépkocsi (ingó) mindig „rövidtávú” dolog, a garázs (ingatlan) pedig mindig „hosszútávú” dolog. A jelenlegi időponthoz képest (2015.május 26.) minél távolabbi időpontban határozza meg a bíróság a vagyonközösség megszüntetése körében a használati tárgy forgalmi értékét (2008. február), és minél távolabbi időpontot vett volna figyelembe a házastársi vagyonközösség megszüntetése időpontjához képest, annál nagyobb mértékben tért volna el a személygépkocsi jelenlegi, tényleges használati értékétől. A bíróság a házassági életközösség megszűnése és a házassági vagyonközösség bíróság általi megszüntetése között eltelt jelentős időtartam miatt a jelenlegi időponthoz képest közelebbi igazságügyi szakértői vélemény keletkezésének időpontjában irányadó értékviszonyokat ítélte mindkét peres félre nézve méltányosnak. A házassági vagyonközösség megosztása folytán az ingatlan (befektetés), melynek értéke emelkedik vagy stagnál az alperes tulajdonába került, a személygépkocsi (használati eszköz), amelynek értéke csökken a felperes tulajdonába került. A bíróság az ingatlanok szakértői vélemény elkészülte időpontjában (2011. április) fennálló értékét vette alapul a vagyonközösségi igények elbírálásakor, ezért a személygépkocsi ugyanazon időpont - a szakvélemény elkészülte - szerinti érték meghatározása az ügy egyedi és összetett körülményei, vonatkozásai alapján az alperes érvelésén túl méltányosnak és igazságosnak tekinthető. Ebben az esetben viszont a bíróság az ingó és ingatlan vagyontárgy estében is azonos időpont alapján rendelkezhetett a vagyontárgyak megosztásáról, és azzal kapcsolatos vagyoni jogi igények rendezéséről. Ha a bíróság a 2008. februári értéket vette volna számításba a személygépkocsi forgalmi értékeként (2.013.000,- Ft) az alperes számára magasabb megváltási árat kellett volna megállapítani, miközben az autó felperes használata miatt nála értéktelenedik el, nála veszít a piaci értékéből, miközben az alperes tulajdonába kerülő ingatlan legalább tartja az értékét. A házassági vagyoni igények rendezésénél az arányosságra, az egyenértékűségre, a méltányosságra és az egymással szembeni igények kölcsönös és maradéktalan

rendezésére kell törekedni. Ha a bíróság a személygépkocsi forgalmi értékeként a 2008. februári értéket vette volna számításba a jelenlegi értékhez képest (2015.május 26.) az értékviszonyok még inkább eltolódtak és eltértek volna egymáshoz képest, mert több, mint hét év telt el a két megjelölt időpont között.

Az igazságügyi szakértő az értékelés során figyelmen kívül hagyta a felperes használata során bekövetkezett balesetek esetleges értékcsökkentő hatását függetlenül attól, hogy a felperes azokban vétlen volt-e vagy sem, hiszen a rendeltetésszerű használat során bekövetkezett értékcsökkenést is kizárólagosan ő köteles viselni. Alaptalan volt a felperes azon érvelése, hogy az eurotax katalógus vételi árát tekintse a bíróság forgalmi értéknek, és ne a szakértő által meghatározott eurotax eladási árát, hiszen ő értékesítés esetén ezt az árat érhetné el. A forgalmi érték azonban azt az értéket jelenti, amennyiért a szabad forgalomban adott vagyontárgy elérhető lenne, ez pedig a szakértői vélemény alapján az eladási eurotax árat jelenti. A bíróság ezen az értéken állította be a gépjárművet a vagyonszármazékoságba, amelyet csökkentett a szakértői vélemény alapján a metálfényezés értékével, mert a gépjármű metál fényezéssel nem rendelkezik (1.440.000,- Ft a személygépkocsi vételára - 11.000,- Ft a metálfényezés értéke =1.429.000,- Ft-9.P.20863/2008.sz. -110.sz.irat). A bíróság ezért a frsz.- ú személygépkocsi forgalmi értékeként a szakértői vélemény elkészítésének időpontjában fennálló értéket tekintette irányadónak. A személygépkocsit a bíróság azt ténylegesen használó felperes tulajdonába adta, a jármű tulajdonjogának megszerzése nem állt alperes szándékában.

Peres felek között vitatott volt azi ingatlan (....hrsz.) felperesi különvagyoni jellege is. Felperes ennek bizonyítására csatolt teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatot az alperes részéről, amelyben az alperes ezen ingatlannak a vonatkozásában a vételi szándékától elállt (2006. november 30-i nyilatkozat). Felperes teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatot csatolt az alperes részéről azzal kapcsolatban, hogy az ezen ingatlanra vonatkozó hitel is a felperes külön hitele, és ezen ingatlan vonatkozásában házastársi közös vagyoni igényt alperes nem támaszt (2006. december 7-i nyilatkozat). A bíróság e körben a felperes indítványára az okiratokat szerkesztő I. tanú ügyvédet is meghallgatta (5.P.20863/2008/49. sz. jkv. 4-6. o.), aki előadta, hogy a felperes által hivatkozott okiratokat az alperes személyesen aláírta, szándékát az ingatlan vonatkozásában előtte kinyilvánította. A tanú előadta, hogy „olyan okiratot nem jegyzek ellen, amit nem előttem írnak alá, tehát valamennyi okiratot előttem írták alá a felek” (49. sz. jkv. 5.o.). A tanú elmondta, hogy „az alperes is aláírta a szerződés-módosítást”, a tanú „az iratokat (a felek előtt) aláírás előtt ismertette”(49. sz. jkv. 5. o.). A tanú előadta, hogy „a szokás alapján is elmondtam, hogy minden adatot egyeztetünk. Itt voltak előzményi iratok, tehát nem másoltam le újra az okmányokat, de azok korábról rendelkezésre álltak” (49. sz. jkv. 5. o.). A tanú csatolta a tárgyalási jegyzőkönyvhöz az alperes számú személyi igazolványáról készült másolatot, amely az alperes lakóhelyeként asz.alatti címet tünteti fel. A tanú előadta, hogy „a tényleges tartózkodási helyét nem kérdeztem meg alperesnek. Arra nem emlékszem, hogy hogy jelezte alperes az adatváltozást, de ha tudomásom lett volna arról, hogy nem ez a címe, mert adatváltozás történt, akkor lemásoltam volna az okiratot” (49. sz. jkv. 5. o.). A I. tanú ügyvéd által ellenjegyzett 2006. március 29-i adásvételi szerződésen, a 2006. november 30-i adásvételi szerződés-módosításon, és a 2006. december 7-i nyilatkozaton az alperes lakcímeként asz. alatti cím került feltüntetésre. Ha az alperesnek megváltozott a címe az okiratot készítő ügyvéd felé jeleznie kellett volna 2006. november 30-n és 2006. december 7-n az adásvételi szerződés-módosítása és a nyilatkozat megtétele előtt, hogy a lakcíme megváltozott, ha az alperes ténylegesen már 2006. november 27-n elköltözött asz. alatti címről. Az okiratot készítő ügyvéd, ha az alperes nem közli vele a lakcímváltozást joggal gondolhatta azt, hogy az alperes címe 2006. március óta nem változott meg. A polgári jog klasszikus alapelve szerint saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat (a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959.évi IV. törvény (Ptk.) 4.§ (4) bekezdés második mondat). Az alperes jelen esetben nem úgy járt el, ahogy ez az adott helyzetben elvárható

lett volna (nem jelezte a lakcímváltozást az ügyvéd felé), utóbb ez a körülmény a szerződés (szerződés-módosítás, nyilatkozat) érvénytelenségének megállapítására vagy ezen alapuló egyéb megtámadására nem adhat alapot. I. tanú úgy nyilatkozott, hogy „elhangzott a november 30-án kelt adásvételi szerződés-módosítás 3. pontjában írt elállás, és az is, hogy megtérítési igénye nem állt fenn továbbiakban alperesnek. Ez is ismertetésre került. Szó sem lehetett arról, hogy ez nem alperes szándékában álló, mert akkor nem került volna aláírásra" (5.P.20863/2008/49. sz. jkv. 6. o.). Az alperes az okiratok érvénytelenségének megállapításával - az alperes nevét tartalmazó aláírások nem általa történt rögzítésével - kapcsolatban igazságügyi írásszakértő perbe történő bevezetését kérte. A perben beszerzett igazságügyi írásszakértői vélemény megállapítja, hogy a... 2006. március 29-i keltezésű ingatlan adásvételi szerződés 2., 4. és 5. oldalain az alperes nevét tartalmazó vevői aláírás, az ingatlan adásvételi szerződés módosítása tárgyában megkötött, 2006. november 30-i keltezésű szerződés-módosítás két különböző példányán szereplő alperes nevét tartalmazó vevői aláírás, valamint a, 2006. december 7-i keltezésű nyilatkozaton feltüntetett alperes nevét tartalmazó aláírás valódi, azokat minden kétséget kizáróan és bizonyíthatóan a névtulajdonos PS alperes írta alá. Az igazságügyi szakértői vélemény elkészítése előtt az igazságügyi szakértő a vizsgálat tárgyát képező aláírások grafikai anyagát közvetlen megfigyeléssel, optikai eszközök - nagyítólencsék, sztereo mikroszkóp, digiMikroszkóp - segítségével elszigetelt elemző és összehasonlító minőségi módszer alkalmazásával vizsgálta. A vizsgálat folyamán az igazságügyi szakértő külön-külön elemezte, majd egymással is összevetette az egyes írásmintákra jellemző univerzális és parciális írássajátosságokat. Az igazságügyi szakértő a vizsgált alperesi aláírók írássajátosságait egymással összehasonlítva alapvetően megegyezéseket talált, amelyek alapján a kérdéses aláírások azonos kézeredetűre következtetett. Az igazságügyi szakértő a feltárt és megismert megegyező írássajátosságok mennyisége és minősége, az azonosságok bizonyító ereje és azonosító értéke, valamint az eltérések okszerű magyarázata alapján az azonos kézeredetek tárgyában kategórikus módon lehetett következtetni. A felperes az igazságügyi írásszakértői véleményt elfogadta, az alperes az igazságügyi írásszakértői vélemény megállapításait elfogadta, de az okiratok keletkezési körülményei miatt álláspontja szerint a személyi okmányok továbbra is kétségesek, mert azokon nem az aláírásakor hatályos lakcím adatok szerepeltek. Az igazságügyi szakértő egyértelműen megcáfolta azt az alperesi állítást, hogy a két nyilatkozatot nem ő írta alá (49. sz. jkv. 2. o.). Az igazságügyi szakértő aggálytalan, meggyőző és okszerű szakértői véleményében összehasonlító adatokkal kiegészítve levezette, hogy az aláírások alperestől származnak, amelyet a bíróság is ítélezése alapjául fogadott el. I. tanú vallomása és az igazságügyi szakértői vélemény alapján az alperes tudta, hogy a 2010. november 30-n és 2006. december 7-n milyen tartalmú okiratokat írt alá, azok tartalmával tisztában volt, és mindkét nyilatkozat az ő saját kezű aláírását is tartalmazza. Az adásvételi szerződés-módosítás és a nyilatkozat alapján az alperes elfogadta és tudomásul vette, hogy az ...hrsz. alatt nyilvántartott beépítetlen terület megjelölésű ingatlanon felépülő társasházban találhatóhrsz. alatt nyilvántartott öröklakás vonatkozásában az ingatlan kizárólagos vevője felperes, alperes vételi szándékától elállt, az alperesnek a felperessel szemben megtérítési igénye nincs, kijelentette, hogy azhrsz. alatti lakásingatlan nem tartozik a házastársi közös vagyonba, elismert, hogy a vásárláshoz szükséges hitelt a felperes veszi fel, és annak visszafizetésére is kizárólagosan felperes köteles. Az alperes kijelentette, hogy a felperes által megszerzett ingatlan kapcsán a házasság felbontása esetére sem támaszt igényt. A lakcím-változást az alperesnek kellett volna akkor jelezni az okiratot készítő ügyvédnek, ennek elmulasztása az alperes terhére értékelhető. Ezen bizonyítékokat összességében értékelve a bíróság megállapította, hogy a felperes bizonyította azi ingatlan vonatkozásában annak külön vagyoni jellegét, így az nem tekinthető peres felek közös vagyónak.

Az alperes másodlagosan kérte ai ingatlanból 8.000.000,-Ft és annak 2006.március 23. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatainak megtérítését a felperestől arra az esetre, ha az ingatlan kapcsán annak közös vagyoni jellegét a bíróság nem állapítaná meg. E

körben a ingatlanból az alperesre jutó 8.000.000,-Ft összegű vételár az lakásingatlanba került befektetésre, amely tényt mind a 2006. március 23-i adásvételi szerződés, mind a 2006. november 30-i adásvételi szerződés módosítása is egységesen tartalmazta, amelyet egyebekben az alperes sem vont kétségbe, csupán arra hivatkozott, hogy erről az összegről sosem mondott le. Ai ingatlanból befolyt összeget a felek közös lakás vásárlására vállalták fordítani, amely közös lakás vásárlása a 2009. március 29-i adásvételi szerződés megkötésével teljesült (.....hrsz.), és ennek megfelelően a ingatlan eladásából származó vételár azingatlan megvásárláshoz befizetésre (felhasználásra) került. A ingatlan vételárát (16.000.000,- Ft) a megvásárolni kívánthrsz. alatti ingatlan vételára meghaladta (bruttó 25.085.760,- Ft). Ezt követően került sor ennek a szerződésnek a módosítására, amelyben alperes vételi szándékától és felperessel szembeni megtérítési igényétől elállt (2006.november 30.). A bíróság szerint az adásvételi szerződés módosításában kellett volna rögzíteni azt a tényt, hogy az alperes a hrsz.- ú ingatlannal kapcsolatos $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadból fakadó 8.000.000,- Ft összegű, felperessel szembeni vagyonszerzési igényétől viszont nem áll el. Azt követően, hogy a felek a, ingatlan eladásából befolyt vételárát már az ingatlan megvásárlására fordították, az adásvételi szerződés módosításában vagy a nyilatkozatban az alperesnek kifejezetten nyilatkoznia kellett volna arról, hogy a felperessel szembeni 8.000.000,- Ft összegű követelése továbbra is fennáll, mert ennek hiányában az összeg (8.000.000,- Ft) olyan ingatlan vásárlására lett felhasználva, amelyet az alperes elismert, hogy nem házastársi közös vagyon (2006. december 7-i nyilatkozat). Az alperes ugyanis a 2006. december 7-i nyilatkozatban elismerte, hogy a ingatlan vételárából vásárolthrsz. alatti ingatlan nem tartozik a házassági közös vagyonba, ezért utóbb alappal már nem hivatkozhat arra, hogy ezen ingatlan megvásárlására felhasznált pénzüsszeg vonatkozásában neki házassági vagyonszerzési igénye még fennáll. Az életközösség megszakadásának időpontjában az alperes által megtéríteni igényelt 8.000.000,-Ft már készpénzben nem volt meg (nem állt rendelkezésre), mert az korábban már befizetésre került az lakásingatlan vételárába, így peres felek közös vagyont már nem képezte. Az alperes az alapeljárásban kérte 302.574,-Ft megfizetésére kötelezni a felperest (a részben megismételt eljárásban az alperes ilyen igényt érvényesíteni nem kívánt), amely összeget a 2006. március 29-én kelt adásvételi szerződés alapján az illetékes illetékhivatal mint vagyonszerzési illetéket rótt ki az alperesre. Az alperes e körben jogszabályi hivatkozást nem jelölt meg, így követelése jogcímét sem. A bírói gyakorlat szerint a kereset (viszontkereset) való kööttség nem jelent jogcímhez való kööttséget. A kérelmet a jogvita alapjául szolgáló jogviszony tartalma alapján kell elbírálni (1952. évi III. tv. 215.§) (EBH 2006.1422.II.) A bíróság vizsgálta a fentiek értelmében, hogy a felperes köteles-e az alperesnek a vagyonszerzési illetéket megtéríteni, és megállapította ennek során, hogy amennyiben az alperes utóbb a vételi szándékától elállt, a megfizetett vagyonszerzési illeték törlését és annak visszatérítését az illetéktörvény alapján az illetékes adóhatóságtól kérheti. A vagyonszerzési illeték vonatkozásában a felek között jogviszony nem jött létre, így a felperes az alperes részére a tulajdonátruházással nem járó jogügylet után az illeték megtérítésére nem köteles, ezért a bíróság az alperes erre vonatkozó igényét elutasította. Az a körülmény, hogy az illetéket kiszabták az alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára is nem teszi a lemondó nyilatkozatot érvénytelenné. Itt arról van szó, hogy a lemondó nyilatkozat a felek egymás közötti viszonyában hatályosult, arról az illetékhivatal hivatalos tudomást nem szerezhetett.

Az alperes a részben megismételt eljárásban előterjesztett viszontkeresete szerint a felperes 2006. március 26. napján megszerezte azhrsz. alatti ingatlan (teremgarázs) $\frac{1}{20}$ tulajdoni hányadát 2.400.000,- Ft vételárért. Az alperes szerint a felek életközössége ebben az időben vitán felül fennállt, ezért az ingatlan peres felek közös vagyona. Az alperes szerint a felperes semmivel nem igazolta azt, hogy ezen ingatlant felperes különvagyonból vásárolta volna. A felperes szerint azhrsz. alatti teremgarázs 8. számú beállóhelye felperes különvagyont képez (9.P.20863/2008.-36. sz .irat). A felperes előadása szerint a teremgarázst az édesapja halála után örökölt pénzből

vásárolta (9.P.20863/2015.-15.sz. jkv. 3. o.). A felperes édesapja BC halála után a 1212 Kjö 272/2003/4. sz., 2003. év július hó 17. napján kelt hagyatékátadó végzés alapján felperes a hagyatékot teljes hatállyal a testvérel, DB egyenlő arányban megörökölte. A felperes édesapjának hagyatékát a.....hrsz. alatti lakóház, udvar, 716 m² ½ része képezte 3.400.000,- Ft értékben. Később a felperes és testvére a 2006. november 09. napján kelt adásvételi szerződéssel ahrsz. alatti ingatlan 1/1 arányú tulajdonjogát 14.000.000,- Ft vételár ellenében CS és DC vevők részére ruházta át. A felperes az ingatlanból 2.500.000,- Ft összegben - 2006. december 15-ig bankszámlájára történő átutalással történő teljesítéssel - részesedett. A teremgarázs megvásárlásához felperes számára a vételár (különvagyon) - utólagosan- rendelkezésre állt, az ingatlan 1/1 tulajdoni hányadának felperes és a testvére általi értékesítésére csak felperes édesanyja, DP halála (2006. augusztus 6.) után kerülhetett sor. Az hrsz. alatti ingatlan vételárának kifizetése szakaszosan és nem egy összegben történt, a felperes számára a garázs megvásárlásához szükséges 2.500.000,- Ft összegű vételár viszont ai ingatlan eladásából befolyt 16.000.000,- Ft-ból már korábban is rendelkezésére áll(hatot)t.

A bíróság másrészt a teremgarázst érintő viszontkeresettel összefüggésben értékelte az alperesi jogi képviselő perbeli nyilatkozatát, mely szerint „a teremgarázs nem közös vagyon” (9.P.20863/2008. 50. sz. jkv. 3. o.-2011. január 3.). A peres eljárás korábbi, ezen nyilatkozatot megelőző szakaszában alperes nem vitatta a teremgarázs felperesi különvagyoni jellegét, csak az eljárás későbbi szakaszában. A bíróság az alperes e körben első alkalommal megtett nyilatkozatát tekintette irányadónak. A **Pp. 163.§ (2) bekezdése alapján** a bíróság mindkét fél egyező...előadása alapján valóban fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel. Mindezen körülmények és nyilatkozatok alapján a bíróság a teremgarázsra vonatkozó alperesi viszontkeresetet elutasította.

A **Csjt. 31.§ (3) bekezdése kimondja**, hogy a házastársak vagyონrészét a házassági életközösség megszűnésekor meglévő közös vagyónból lehetőleg természetben kell kiadni. Természetben kell kiadni a házassági életközösség megszűnésekor meglévő külön vagyont is.

A házastársi közös vagyón megosztása kizárólag az életközösség megszűnésekor meglévő, valamint az életközösség ideje alatt keletkezett jogcímen az életközösség megszűnése után megszerzett - megtérítési igényeket is magában foglaló - közös vagyónra terjed ki, ezért a vagyón mérleg felállításához mindenek előtt az életközösség megszűnésekor meglévő, valamint az életközösség ideje alatt keletkezett jogcímen az életközösség megszűnése után megszerzett vagyón tömeg feltárása és a vagyón tömegben belül a közös, illetve a külön vagyontárgyak egymástól való elkülönítése szükséges. A bíróság a házastársi közös vagyón körébe tartozó vagyontárgyakat a **Csjt. 31. § (3) bekezdésére figyelemmel** természetben osztotta meg a rendelkező részben foglaltak szerint. A **Csjt. 31. § (5) bekezdésének második fordulata alapján** a bíróságnak gondoskodnia kell arról, hogy a vagyoni igények rendezésénél egyik házastárs se jusson méltánytalan vagyoni előnyhöz.

A felperes a természetbeni megosztás során a 2.209.000,-Ft összegű vagyoni érték alapján számított 1.104.500,-Ft jutójánál magasabb 1.429.000,-Ft összegű forgalmi értéket képviselő ingóságához jutott, a különbözatként mutatózó 324.500,-Ft-ot felperes értékkiegyenlítés címén megfizetni tartozik az alperes kezéhez.

A **Pp. 290. § (4) bekezdés alapján** a bíróság a házassági bontóperben a pernyertességtől függetlenül az összes körülmény mérlegelése alapján határoz. Felperes keresetében az eredetileg megjelölt vagyontárgyakra (vagyonelemekre) vonatkozó rá eső igény (40.000.000,- Ft) alapján az őt terhelő eljárási illeték, mint peröltség a maximum illetékösszeg (900.000,- Ft) lett meghatározva, amely költségmentességére tekintettel a Magyar Állam terhén maradt (**Pp. 84. §, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13-14. §**). A bíróság az alperes tekintetében az első érdemi nyilatkozata, ellenkérelme

(tartalma szerint viszontkeresete) előadása időpontjában (2009. február 9.) fennálló 8.846.000,- Ft összegű követelése 6 %-a alapján állapította meg a le nem rótt eljárási illeték összegét (530.760,- Ft). A bíróság a további felmerült 196.325,- Ft összegű perköltséghez hozzászámított 5400,-Ft-ot-LJ szakértő díját (9.P.20983/2008. 110.sz.irat), 46.133,-Ft-ot-aKft. fordítói díját (9.P.20983/2008.-96. sz. irat), 3596,- Ft-ot a Kft. fordítói díját (9.P.20983/2008. 69 .sz. irat), LJ igazságügyi szakértő 57.496,- Ft összegű szakértői díját (9.P.20983/2008. 74. sz. irat), ZL igazságügyi szakértő szakértői díját (5.P.20589/2013. 24. sz. irat-83.700,- Ft), amelynek végösszege 196.325,- Ft-ot tett ki (5400,- Ft+46.133,- Ft+57.496,- Ft+3596,-Ft+83.700,- Ft=196.325,-Ft). A bíróság a Pp.290.§ (4) bekezdése alapján úgy határozott, hogy peres felek az eljárás során felmerült ezen költségeket fele-fele arányban kötelesek viselni, ezért az így keletkezett 196.325,- Ft összegű perköltséget peres felek között 50-50%-os arányban osztotta meg (196.325,- Ft/2=98.162,5,-Ft). A bíróság az alperes által előlegezett szakértői díjból (EL00117/2011. 150.000,-Ft (százötvenezer forint) és EL00254/2014. 100.000,-Ft (százezer forint) fennmaradó összeget (250.000,- Ft-98.162,5,- Ft=151.837,5- Ft-ot) az alperes részére rendeli visszautalni.

A bíróság ai Törvényszék 1.Pf. 20685/2012/15.sz. részitélete alapján megállapította, hogy a másodfokú eljárás során felmerült felperesi jogi képviselői munkadíjat (302.400,- Ft) felperes és az alperesi jogi képviselői munkadíjat (384.048,- Ft) és alperes által lerótt fellebbezési eljárási illeték (319.400,- Ft) összegét alperes köteles megfizetni. bíróság határozatára, amelyben a bíróságnak rendelkeznie kellett az így felmerült perköltség viseléséről. Az alperes az alapeljárásban meghozott ítélettel kapcsolatos jogorvoslattal összefüggésben felmerült további költségeit maga viseli. A bíróság a felperes által a keresetindításkor lerótt 12.000,- Ft összegű eljárási illeték, mint perköltség peres felek közötti megosztásáról nem rendelkezett, de a peres eljárással kapcsolatos jogi képvisellel összefüggésben felmerült saját költségeik általuk történő viseléséről határozott.

A bíróság mindezek alapján a hivatkozott jogszabályi előírások és a fenti indokok alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Az ítélettel szembeni jogorvoslati jog gyakorlására a **Pp.233.§ (1) bekezdése** az irányadó.

Esztergom, 2015. év május hó 26. napján

dr. Lugosi József s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó:

